

ПРАВА ЛЮДИНИ

Права людини — комплекс природних і непорушних свобод і юридичних можливостей, обумовлених фактом існування людини в суспільстві.

- Право виступає мірою свободи і зміст його в тому, щоб узгодити свободу окремої людини зі свободою інших членів суспільства, дотримуючись принципу рівності. Право виступає як засобом забезпечення свободи, так і істотним засобом обмеження неузгоджених з суспільними потребами і уявленнями людей про добро і справедливість рівня свободи й обсягу влади. Встановлювані заборони й обмеження повинні бути доцільними з погляду гарантій свободи, а отже, і справедливими^[1].
- Права людини мають природну сутність і є невід'ємними від індивіда, вони позатериторіальні і позанаціональні, існують незалежно від закріплення в законодавчих актах держави, є об'єктом міжнародно-правового регулювання та захисту^[2].
- Права людини досить часто не розрізняють та плутають з правами громадянина та правами фізичної особи.
- Конституцією України визначено головний принцип політики держави в галузі забезпечення прав людини і громадянина: "Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

До особистих прав і свобод, закріплених Конституцією України відносять:

- право на життя (стаття 27 Конституції України);
- право на повагу своєї гідності (стаття 28 Конституції України);
- право на особисту свободу і недоторканість (ст.29 Конституції України);
- право на таємницю особистого життя (ст.ст. 31, 32, 51, 52 Конституції України);
- право на недоторканість житла (ст. 30 Конституції України);
- свобода світогляду і віросповідання (ст. 35 Конституції України);
- свобода пересування та право вільного вибору місця проживання (ст. 33 Конституції України);
- право знати свої права (ст. 59 Конституції України);
- право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної і моральної шкоди, завданої органами державної влади чи органами місцевого самоврядування (ст. 56 Конституції України);
- право на судовий захист своїх прав (ст. 55 Конституції України);

- право на правову допомогу (ст. 56 Конституції України);
- свобода від зобов'язання виконувати явно злочинні розпорядження і накази

Загальну Декларацію
прав людини
прийняли у 1948 році.

Це документ, у якому держави
пообіцяли одна одній забезпечити
громадянські права й свободи,
рівність усіх перед законом,
особисту недоторканість, свободу
совісті та віросповідання.

• Для закріплення наших прав є документ;
Отже права людини дуже важливі для кожного із нас!!!

Деми Ангеліни
10-А клас